

עמ"ת 36503/03/15 - מדינת ישראל נגד משה ליברטי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

18 מרץ 2015

עמ"ת 36503-03-15 מדינת ישראל נ' ליברטי(עציר)

בפני כב' השופטת יעל רז-לוי
העוררת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
משה ליברטי (עציר)

נוכחים:

ב"כ העוררת עו"ד שרית אלישע אל עמי

המשיב וב"כ עו"ד יורם פאוור

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי ערר על החלטת בית משפט השלום (כבוד השופט ע.כפכפי מיום 16.3.15) בה הורה על שחרורו של המשיב בתנאי מעצר בית פלילי בפיקוח אביו.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום בו מיוחסות לו עבירות של החזקת סכין למטרה לא כשרה - עבירה לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977, איומים, והחזקת סם לצריכה עצמית.

כעולה מדוחות השוטרים, הם נקראו למקום לאחר שהתקבלה קריאה בגין תגרה וצעקות שיכורים.

באותו מקום בעיר אשדוד אליו הגיעו, הם מצאו את המשיב כשהוא שיכור ומתנדנד, וחבריו ציינו כי הם לוקחים אותו הביתה, כאשר בדו"ח של שי דוידי מהביטחון העירוני צוין כי הוא ראה את המשיב באותו יום, בשעת ערב מוקדם יותר, בחוף הקשתות באשדוד כשהוא משתולל וצועק על אנשים בסביבת המועדון. יצוין כי השוטרים הגיעו למקום סמוך לשעה 04:00.

עמוד 1

הערת בית המשפט: תוך כדי החלטת בית המשפט, המשיב מעיר הערות ומתפרץ כאשר הוסבר לו מספר פעמים כי עליו להימנע מלדבר אלא אם כן ביקש והתאפשר לו לעשות כן, בוודאי שלא במהלך כתיבת ההחלטה.

בשלב זה עולה מדוחות השוטרים כי, הם הבחינו שהמשיב מחזיק בכיסו ואז אחד מהם שאל אותו מה יש בכיסו, ובהמשך הוסבר לו שזכותו לסרב לחיפוש ולא יאונה לו דבר עקב סירובו ולבסוף על פי המצוין בדו"ח השוטר בן סוטו, החיפוש בוצע לאחר קבלת הסכמת המשיב.

יצוין כי אין חולק שבחיפוש בכיסו של המשיב נמצאה בכיס סכין ובהמשך אף נמצאה קוביית חשיש. עוד עולה מדוחות השוטרים שהמשיב בדרך לתחנת המשטרה קילל את השוטרים, צעק, השתולל, בעט בכיסא עד שהם הודיעו לו שהוא עצור.

המדובר במשיב שלמרות גילו הצעיר, כבן 21, צבר לחובתו הרשעות קודמות ועבירות אלימות, חלקן חמורות כאשר בגין החמורה שבהן ריצה המשיב עונש מאסר בפועל אליו נידון עוד בהיותו קטין בן 24 חודשים. עוד יצוין כי במהלך מאסרו הורשע המשיב בעבירת אלימות נוספת בגינה נידון לפני כשבוע ימים בלבד לעונש מאסר בעבודות שירות, חודשיים מאסר, אותם היה אמור להתחיל לרצות בימים אלה.

בית משפט השלום בהחלטתו ציין כי, באשר לטענות בדבר חוקיות החיפוש, הרי שטענות אלו מקומן להתברר בהליך העיקרי אם כי ניתן לתת להן משקל מסוים גם בשלב המעצר ובכל מקרה על פי כתב האישום המשיב לא מואשם בעבירת אלימות ועבירת האיומים אם תוכח, הינה ברף הנמוך, על רקע שתיית אלכוהול ומכאן למרות שמעברו עולה "סימן למסוכנות" (ראה החלטת בית המשפט בעמוד 4, שורה 13) כי אין לקבוע כי היא מצדיקה מעצר עד לתום ההליכים או מעצר עד להליכי התסקיר ומכאן שוחרר המשיב בתנאי מעצר בית לילי בלבד.

כנגד החלטה זו מופנה הערר שבפניו בו נטען כי יש מקום להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים או לחילופין עד להגשת תסקיר של שירות המבחן. בעניין זה טענה ב"כ העוררת כי עברו של המשיב ומעשיו מעידים על מסוכנותו ועל כן החלטת בית המשפט לא תסכון.

ב"כ המשיב מנגד ביקש להותיר את החלטת בית המשפט קמא, תוך שציין כי למשיב טענות בלבד חוקיות החיפוש, זאת בהתאם להלכת בן-חיים ומכאן בהעדרן של ראיות לכאורה אין כל מקום להתקדם הלאה או להורות על מעצרו. עוד הודגש כי מדובר במקרה בו המשיב היה שיכור לא הייתה כל אלימות, המעשים לא חמורים ועל כן החלטת בית המשפט בדין ניתנה ובכל מקרה יש בידו להציע את האם כמפקחת נוספת.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בתיק החקירה ובגיליון הרשעותיו הקודמות של המשיב, סבורני שדין הערר להתקבל שכן החלטת בית המשפט על שחרורו בתנאי מעצר בית לילי בלבד אינה יכולה לעמוד.

באשר לטענה בדבר אי חוקיות החיפוש, הרי בשלב זה בו בית המשפט נדרש לבחון את הראיות לכאורה אין בידי לקבוע כי החיפוש לא היה חוקי, כאשר לכאורה על פי דו"ח השוטר בן סוטו, החיפוש בוצע בהסכמה לאחר שהוסברו הדברים למשיב באופן העולה, על פני הדברים עם הקביעות של הלכת בן-חיים.

כאמור, הנסיבות המדויקות של ביצוע החיפוש והמצב בו היה שרוי המשיב, מעבר לכך שאין חולק שהיה שיכור, יתבררו במהלך שמיעת הראיות ואז יהיה על בית המשפט לבחון בדקדקנות את טענות המשיב, אף ביחס לכך שעילה עצמאית על פי סעיף 29 לפסד"פ לא קיימת כאן.

עם זאת, כאמור, במבחן הלכאורי בו אנו מציבים על פי הלכת זאדה, אין מקום לומר שהחיפוש היה בלתי חוקי באופן שמצדיק פסילת תוצרי החיפוש - היינו הסכין והסמים שנתפסו.

מכאן, אנו באים לבחון את קיומה של עילת מעצר ונראה כי זו קיימת בשים לב למהות העבירות המיוחסות למשיב, במיוחד על רקע עברו הפלילי והעובדה שהמעשים בוצעו לכאורה ממש בסמוך לכך שהמשיב נידון לעונש מאסר בעבודות שירות אותו היה אמור להתחיל לרצות.

עניין זה, יש בו כדי להעיד על מסוכנותו של המשיב ולהשליך אף על השאלה האם יש מקום לשחררו לחלופת מעצר, למרות אותה מסוכנות.

בעניין זה סבורני שאין לומר באופן אפריורי שחלופה לא תסכון, בשים לב, זאת אף לאחר שנתתי משקל מסוים לטענות ב"כ המשיב שאין מדובר בעבירות ברף הגבוה ביותר ואף לכך כפי שציין בית המשפט קמא, באירוע עצמו, המשיב לא ביצע מעשים אלימים. עם זאת, החזקת סכין באישון לילה יחד עם החזקת סמים גם אם לצריכה עצמית, בנסיבותיו של המשיב ובעברו הפלילי מלמדת על מסוכנות ממשית וחובה על בית המשפט לבחון באופן ממשי את החלופה שהוצעה. בנסיבות האמורות נראה כי לכל הפחות נדרשת חלופה עם פיקוח צמוד במשך כל שעות היממה ואין די בפיקוח בשעות הלילה, גם אם העבירות דכאן בוצעו בשעת לילה דווקא.

כמו כן, רואה אני חשיבות בהגשת תסקיר של שירות המבחן, כאשר המשיב מוכר לשירות המבחן ונראה שאפשרויות טיפוליות בעבר לא צלחו אך הדבר היה טרם מעצרו ויש לבחון מחדש, אף לאור ביצוע לכאורה של העבירות דכאן בהיותו שיכור, וכשהוא מחזיק סמים, את מסוכנותו ולאפשר לשירות המבחן להמליץ לבית המשפט, ככל שיראה לנכון.

מעבר לכך, יצוין כי היום לא היה בידי המשיב להציע לבית המשפט חלופה עם פיקוח אנושי במשך כל שעות היממה, כאשר דובר על האב בשעות הערב והאם החל מהצהריים. עם זאת צוין כי יכול וישנו חבר של המשפחה שיוכל לפקח בשעות הבוקר אך אלו לא התייצבו בבית המשפט.

בשים לב לאמור לעיל, היה ויהיה בידי המשיב להציע לבית המשפט ערבים נוספים אשר יפקחו על המשיב במשך כל שעות היממה, ערבים מתאימים ופיקוח הדוק, יוכל לחזור ולפנות לבית משפט השלום בהקדם ויקבע דיון, בהתאם

ליומנו של בית משפט השלום לבחינת החלופה האמורה, אף טרם הגשת תסקיר המעצר.

לאור האמור, הנני מורה על הגשת תסקיר מעצר של שירות המבחן אשר יוגש לתיק בית המשפט השלום בתוך 14 יום.

העתק מן ההחלטה ישלח בדחיפות לשירות מבחן.

אשר על כן, המשיב יעצר עד מתן החלטה אחרת.

ניתנה והודעה היום כ"ז אדר תשע"ה, 18/03/2015 במעמד הנוכחים.

יעל רז-לוי , שופטת